

måned overordnet set ikke påvirker ammetanterne negativt, men det skal samtidigt bemærkes, at det er hårdt arbejde at passe kalve, hvilket fx sliddet på yveret indikerer.

Perspektivering

Studiet viser, at det er vigtigt at have fokus på ammetanterne og få udvalgt de rigtige køer. Desuden mangler der viden om både de positive og negative påvirkninger af at være ammetante i længere tid end den første måned. ■

SKREVET AF SPECIALESTUDERENDE
SOLVEIG GADGAARD BJERG OG
KATHRINE SKRIVER SCHÖNING

Hovedvejleder: Lektor Mette Bisgaard Petersen,
medvejleder lektor Kirstin Dahl-Pedersen
Specialet kan rekvireres ved henvendelse til hovedvejleder Mette Bisgaard Petersen: mbp@sund.ku.dk

Perspektivering

Studiet understreger behovet for nye behandlingsstrategier til IMMK for at forbedre hestenes velfærd og prognose samt yderligere forskning i sygdomsårsag og stamcellebehandlingens sikkerhed, effekt, optimale dosering og relevans. ■

SKREVET AF SPECIALESTUDERENDE
SAPHIRA STOLBERG-ROHR
KRISTENSEN, GUSTAV MARINUS BANG
OG EMMA VIOLA LINNÉA OLSSON

Hovedvejleder: Professor Tina Holberg Pihl, medvejledere lektor Gabriel Cuevas Ramos og ph.d.-studerende Slaine Freja Chaimbeul
Specialet kan rekvireres ved henvendelse til hovedvejleder Tina Holberg Pihl: thpi@sund.ku.dk

VETERINÆRHISTORIE

Store veterinærhistoriske personligheder

DEL 2

Foran Veterinærskolens smukke anatomi-bygning fra 1893 står busterne af fire dyrlæger, hvis indsats og forskningsarbejde var skelsættende for veterinærfagets udvikling i perioden fra midten af 1800-tallet og cirka 100 år frem. I del 1 handlede det om Harald Viggo Stockfleth og Bernhard Laurits Frederik Bang – og nu fortsætter vi med Adam Wilhelm Mørkeberg og Carl Oluf Jensen.

Adam Wilhelm Mørkeberg (1863 -1933)

Mørkeberg havde en alsidig uddannelse. Han dimitterede fra Veterinærskolen i 1884, og i 1886-1890 var han reservedyrlæge i hæren. I 1888 tog han sin studentereksamen og i 1895 lægeeksamen, hvorefter han tog på en længere udenlandsrejse til Europas førende veterinærhøjskoler. Dette kvalificerede ham til et lektorat i veterinær lægevidenskab, og i 1896 blev han ansat som forstander for Veterinær- og Landbohøjskolens kirurgiske klinik for større dyr. Stillingen havde indtil da tilhørt professor Gerhard Sand (1861-1921). Ved samme lejlighed blev den kirurgiske klinik skilt fra den medicinske klinik, som forblev i B. Bangs hænder.

Det var en vanskelig opgave at overtage pladsen efter den dygtige og vellidte professor Sand, men det viste sig hurtigt, at Mørkeberg var den helt rette til dette job. Han havde særdeles gode evner som kirurg og var en dristig operatør, der udviste både opfindsomhed og initiativ. Han opfandt og modificerede en mængde operationer og supplerede også med flere nye instrumenter i løbet af sine næsten 40 år som veterinærkirurg. I 1903 blev Mørkeberg udnævnt til professor^{1,2}.

Mørkeberg var en dygtig og pædagogisk lærer, og hans kliniske demonstrationer beskrives som »en fornøjelse at overvære«. Det var både studerende, praktiserende dyrlæger og patienter, der var glade for Mørkeberg, og han prioriterede at holde foredrag i lokalforeninger og deltage i selska-

FOTOS: JENS WEJS

Buste af Adam Wilhelm Mørkeberg (1863-1933) foran Anatomibygningen.

LÆS HELE
ARTIKLEN
ONLINE

